

РЕШЕНИЕ

№ 5384

гр. София, 06.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 17.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3283** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 100 от Закона за държавния служител.

Образувано е след подадена от И. Г. К. от [населено място] жалба, против издадена от изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните Заповед № ОР – 2/01.03.2013 г., с която жалбоподателят е отстранен временно от работа, от длъжността „главен инспектор” в Отдел „Контрол на храните”, Областна дирекция по безопасност на храните – Х.. Твърди се и се поддържа посредством адвокат в съдебно заседание и с писмена защита: материална незаконосъобразност и неправилност на заповедта; нарушения на административнопроизводствените правила – несъответствие с изискванията за форма. Не ангажира доказателства, различни от тези, представени от ответника. Претендира разноски, за които представя списък.

Ответникът - изпълнителен директор на Българска агенция по безопасност на храните, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и заявява желание за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като намира заплатеното на адвоката възнаграждение за прекомерно високо. Представя писмена защита.

Доказателствата, съставляващи административната преписка и допълнително представени от ответника дават основание на Съда да приеме за установени следните факти и обстоятелства.

Жалбоподателят И. Г. К. е заемал по служебно правоотношение към датата на издаване на оспорваната заповед длъжността „главен инспектор” в Отдел „Контрол на

храните”, Областна дирекция по безопасност на храните – Х.. С докладна записка, изх. № I – 504/22.02.2013 г. (л. 8 от делото) директорът на ОД „БХ” – Х. е уведомил изпълнителния директор на БАБХ, че срещу И. К. „е заведено следствено дело № 14/2013 г. по описа на Окръжен следствен отдел при ОП – Х., за престъпление по чл. 302, т. 2, б. „а”, вр. чл. 301 НК – получаване на подкуп в големи размери”. Върху докладната записка, постъпила в Агенцията на 27.02.2013 г., видно от поставения щемпел, изпълнителният директор е поставил резолюция за отстраняване от работа на служителя. На 01.03.2013 г. изпълнителният директор е издал две заповеди – Заповед № РД 11-253 (л. 24), с която е наредил да бъде образувано срещу д-р И. К. дисциплинарно дело № 3 и Заповед № ОР – 2 (процесната – л. 5), с която е отстранил от работа служителя. Като фактическо основание за издаването на втората заповед е посочена споменатата докладна записка, а като правно основание – чл. ч00, ал. 1, т. 2 ЗДСл. Заповедта за отстраняване е била връчена на 05.03.2013 г.

В административната преписка се съдържа и писмото от завеждащия Окръжен следствен отдел – Х. (л. 9), на което се позовава в докладната си записка директорът на ОД „БХ” – Х.. В хода на съдебното производство ответникът представи и Съдът прие като писмени доказателства: писмо изх. № 262/06.06.2013 г. (л. 23) от завеждащия Окръжен следствен отдел, при ОП – Х., в което се сочи, че срещу жалбоподателя е образувано на 08.02.2013 г. сл. дело № 14, за престъпление по чл. 302, т. 2, вр. чл. 301 НК и срокът на разследване е продължен с два месеца, считано от 09.04.2013 г.; протокол от заседание на дисциплинарния съвет при БАБХ, от 18.03.2013 г. (л. 25), видно от който дисциплинарното производство срещу жалбоподателя К. е спряно, до приключването на следственото дело.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след извършения анализ на доказателствата и на доводите на страните мотивира следните изводи по съществото на спора.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, но е неоснователна. Доводите на оспорващия, така както са изложени от неговия процесуален представител не се споделят от Съда.

Разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДСл. Предоставя възможност на органа по назначаване на държавен служител да го отстрани временно от работа, когато срещу него е образувано дисциплинарно дело. Образуването на дисциплинарно дело също е в правомощията на органа по назначаване (арг. – чл. 96, ал. 1 ЗДСл.), при наличието на данни за извършено дисциплинарно нарушение, каквито несъмнено се съдържат в докладната записка на областния директор на ОД „БХ” – Х., с която е сезиран ответникът. Конкретният повод да бъде образувано дисциплинарното дело е свързан с наличието на образувано досъдебно производство срещу жалбоподателя К., за престъпление от общ характер, поради което, като правно основание за отстраняване от работа е използвано това по чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДСл. – наличие на образувано дисциплинарно дело. Заповедта, с която се разпорежда образуване на дисциплинарно дело не подлежи на оспорване, понеже само поставя началото на административно производство, чиято цел е именно обективното и всестранно изясняване на обстоятелства, касаещи поведението (действия, бездействие) на държавния служител. Поради това не е необходимо и задължително в тази заповед да се сочи конкретно дисциплинарно обвинение, както и подробно да се излагат факти и доказателства, подкрепящи такова обвинение, както счита оспорващият. Заповед № РД 11-253/01.03.2013 г. за образуване на дисциплинарно производство е издадена в същия ден, в който е издадена и оспорваната заповед за отстраняване от работа.

Независимо от липсата на писмени доказателства и подробни факти относно образуването досъдебно производство, органът по назначаване е преценил данните, съдържащи се в докладната записка на директора на ОД „БХ” – Х. като достатъчни да обосноват образуване на дисциплинарно дело. С оглед на това, към момента на издаване на процесната оспорвана заповед ответникът е разполагал с материалноправно основание да разпорежи отстраняване от работа на държавния служител. Отстраняването е временна, превантивна мярка и основната ѝ цел е да пречатства възможността (по аналогия с текста на чл. 69, ал. 1 НПК) служителът, продължавайки да изпълнява задълженията си да създаде пречки за обективното, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по дисциплинарното дело. Задължението за административния орган да установи съществуването на фактическите основания, посочени в издадения от него акт (чл. 170, ал. 1 АПК), не се преклудира с издаването на акта. В този смисъл, в хода на съдебното производство ответникът доказва, представяйки описаните по – горе писмени доказателства факта, послужил за образуване на дисциплинарното производство – наличие на образувано преди това следствено дело срещу И. К., с оглед преценени като достатъчни данни за извършено от него тежко умишлено престъпление от общ характер.

В заключение - издадена от изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните Заповед № ОР – 2/01.03.2013 г., с която жалбоподателят е отстранен временно от работа, от длъжността „главен инспектор” в Отдел „Контрол на храните”, Областна дирекция по безопасност на храните – Х. представлява законосъобразен индивидуален административен акт, понеже е издадена от компетентен орган (чл. 5, ал. 1, т. 10 от У. правилник на БАБХ) и не са налице основания за отмяната ѝ, по смисъла на чл. 146 АПК.

Горните мотиви определят жалбата като неоснователна и оспорващият следва да бъде осъден, на основание чл. 143, ал. 4 АПК да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 лева, определено съобразно чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК Административен съд София - град, 14 -ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ направеното с жалбата от И. Г. К. оспорване на издадената от изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните ЗАПОВЕД № ОР – 2/01.03.2013 г., с която жалбоподателят е отстранен временно от работа, от длъжността „главен инспектор” в Отдел „Контрол на храните”, Областна дирекция по безопасност на храните – Х..

ОСЪЖДА И. Г. К. – ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Българска агенция по безопасност на храните юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 лв. (сто и петдесет лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ:

